

Svar (15/9 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Da den tidligere livscyklusvurdering blev udarbejdet, fandtes der ingen internationale standarder for udarbejdelse af livscyklusvurderinger og herunder for valg af allokeringssmodel, dvs. hvorledes systemet tilgodeskrives, at systemet anvender sekundære materialer fra et andet system eller selv leverer sekundære materialer til et andet system. Generelt blev det ud fra en realistisk situation valgt at anvende 50/50 allokeringssmetoden. For en nærmere beskrivelse af valg af allokeringssmetoder henvises til arbejdsrapport nr 62, 1995 kapitel 4.

Det er ikke Miljøstyrelsens vurdering, at dette valg af allokeringssmetode stiller den genpåfyldelige glasflaske i et specielt dårligere lys end »virkeligheden tilsiger«. Der kan henvises til tabel 4.3 side 92 i samme rapport for en oversigt over betydningen af allokeringssmetode for det direkte energiforbrug.

Med hensyn til opdateringen af livscyklusvurderingen og valg af allokeringssmodel vil denne følge retningslinjerne i ISO standarden 14041. Det er ikke ud fra en umiddelbar betragtning muligt at vurdere effekterne heraf på de forskellige emballagesystemer, idet opdateringen stadig er under udarbejdelse.«

Spm. nr. S 3250

Til miljø- og energiministeren (2/9 97) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er det i overensstemmelse med gældende regler for og intentioner med miljøgodkendelser, at Sønderjyllands Amt har udstedt en 8-årig rammemiljøgodkendelse, som betyder, at Enstedværket fortsat må overskride de vejledende støjrænser, og hvor kulstøvproblemer fortsat accepteres – til trods for at det er muligt gennem konkrete afhjælpningsforanstaltninger som afskærmning, tekniske hjælpemidler og ændret adfærd omkring losning af kulskibe at afhjælpe disse?«

Begrundelse

Ifølge Jyske Vestkysten den 15. august 1997 har Sønderjyllands Amt netop udstedt en 8-årig miljøgodkendelse til Sønderjyllands Højspændingsværk vedrørende Enstedværket i Åbenrå. Miljøgodkendelsen er udformet som en rammegodkendelse, der erstatter 25 nuværende godkendelser. Der eksisterer en række lokale miljøproblemer i forhold til naboer omkring støj og kulstøv. Ifølge artiklen vil disse problemer kunne afhjælpes med afskærmning, tekniske hjælpemidler og ændret adfærd omkring losning af kulskibe. Ifølge formanden for amtets Teknik- og Miljøudvalg, Sven Tarp, er »en rammegodkendelse udtryk for tillid. Med en rammegodkendelse får virksomheden større fleksibilitet i den daglige drift«. På almindeligt dansk betyder det, at rammegodkendelsen giver øget tilladelse til at forurene, og at det sker på virksomhedens præmisser. I en kommentar til de ovenfor nævnte muligheder for at begrænse generne for naboerne siger værkets direktør, Niels Berg-Hansen, at »det er ikke noget, der opnås fra dag til anden. Det kræver en længere tilvænningsproces. Men vi er i fuld gang med at lære vore 400 medarbejdere, at de ikke bare skal klø på uden at tænke over påvirkningerne på det omgivende samfund. Det betyder blandt andet, at man ikke bare skal blive ved med at losse et kulskib, når det pludselig blæser op. Så må vi vente på mindre vind . . .«. Hvorfor afskærmning og tekniske hjælpemidler er afhængige af en længere tilvænningsproces, og hvorfor styringen af losningen ligeledes afhænger heraf, er umiddelbart svært at forstå og forklares ikke nærmere. Spørgsmålet er stillet, fordi det forekommer, at amtet med rammegodkendelsen udviser en udstrakt grad af *laissez-fair*, som næppe kan være i overensstemmelse med intentionerne omkring amternes miljøtilsyn med særligt forurenende virksomheder set i lyset af, at naboerne til værket gentagne gange har klaget over støj- og støvproblemer fra værket.

Svar (16/9 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den 14. august 1997 meddelte Sønderjyllands Amt en rammegodkendelse i medfør af